

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อปลูกฝังจริยธรรม ให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกวางโจนศึกษา อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ โดยใช้ตัวแบบ (Modeling)

5.2 สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้จากตัวแบบจะมีจริยธรรมสูงกว่าก่อนที่ยังไม่ได้รับการเรียนรู้จากตัวแบบ

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกวางโจนศึกษา อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ

5.3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนกวางโจนศึกษา อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการตามลำดับ ดังนี้

- 1) เลือกโรงเรียนแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)
 - 2) ผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)
 - 3) ทำการวัดจริยธรรม ด้วยแบบสอบถามวัดจริยธรรม ที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2529) จำนวน 30 ข้อ
 - 4) การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
- การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการทดลองด้วยตนเอง โดยทำการทดลองดังนี้
- กลุ่มทดลอง ดำเนินการทดลองตามแผนการทดลอง โดยใช้ตัวแบบบุคคลจริง

5.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการทดลองสอนจริยธรรม โดยใช้ตัวแบบบุคคลจริง เพื่อปลูกฝังจริยธรรม จำนวน 6 แผนการทดลอง ได้แก่

แผนการทดลองที่ 1	เรื่องการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจ
แผนการทดลองที่ 2	เรื่องความขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียน
แผนการทดลองที่ 3	เรื่องความรับผิดชอบในการศึกษาเล่าเรียน
แผนการทดลองที่ 4	เรื่องการประหยัดและออม
แผนการทดลองที่ 5	เรื่องการมีระเบียบวินัยในการศึกษาเล่าเรียน
แผนการทดลองที่ 6	เรื่องการดำรงความเป็นไทย

2. แบบสอบถามวัดจริยธรรม จำนวน 30 ข้อ

5.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. จัดเตรียมแผนการทดลอง แบบสอบถามวัดจริยธรรม จัดหาตัวแบบบุคคลจริง เพื่อใช้ในการทดลอง

2. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา เพื่อขออนุญาตดำเนินการทดลอง ใช้เครื่องมือเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ตามวัน เวลา ที่ผู้วิจัยได้ขออนุญาตไว้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1) ทำการวัดจริยธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนทำการทดลองด้วยแบบสอบถามวัดจริยธรรม

3.2) ดำเนินการทดลองตามแผนงานวิจัยจนครบขั้นตอนที่กำหนดไว้

3.3) ทำการวัดจริยธรรม ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังทำการทดลองด้วยแบบสอบถามวัดจริยธรรม

3.4) ติดตามผลการทดลองการคงอยู่ของพฤติกรรม ในช่วงเวลาไม่ต่ำกว่า 2 สัปดาห์หลังการทดลอง

4. นำคำตอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้และนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน และสรุปอภิปรายผลการทดลอง

5.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำคะแนนจากแบบสอบถามวัดจริยธรรม ทั้งก่อนและหลังการทดลองมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$)

2. ทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance)

5.7 สรุปผลการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการทดลองโดยใช้ตัวแบบบุคคลจริง มีการพัฒนาทางพฤติกรรม จริยธรรมสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.8 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเกตและได้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์เพิ่มเติมสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนผู้ที่สนใจที่จะทำการวิจัยในลักษณะนี้ ดังต่อไปนี้

5.8.1 ข้อเสนอแนะ

1) ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนสามารถนำตัวแบบบุคคลจริงไปใช้และส่งเสริมนักเรียนให้มีการพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรมด้านอื่น ๆ เพราะจริยธรรมเป็นเรื่องของนามธรรมยากที่สอนให้เข้าใจได้อย่างซาบซึ้ง จึงควรมีเทคนิคและสื่อการเรียนที่น่าสนใจทำให้เด็กอยากเรียน อยากรู้ และใคร่ที่จะปฏิบัติตาม เพื่อจะให้นักเรียนมีจริยธรรมที่ดียิ่งขึ้นซึ่งเป็นผลดีทั้งต่อตนเอง ต่อสังคมตลอดจนประเทศชาติต่อไปในอนาคต

2) ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้อง กับการศึกษา ควรตระหนักถึงความสำคัญในการประยุกต์วิธีสอนจริยธรรมและการจัดกิจกรรมต่างๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งบางครั้งจำเป็นต้องใช้เทคนิคต่างๆ หลายวิธีประกอบกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ตรงตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอนตามสภาพแวดล้อมและลักษณะเฉพาะของผู้เรียน

3) ในการนำแผนการทดลองไปใช้เพื่อจะให้เกิดประโยชน์การพัฒนาพฤติกรรมทางจริยธรรมต่อนักเรียน หรือบุคคลที่เป็นเป้าหมายจะพัฒนา ผู้วิจัยควรพิจารณาถึงความเหมาะสมของเวลาในการวิจัยแต่ละช่วง เพื่อผลการวิจัยจะชัดเจนมากยิ่งขึ้น

4) ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรจะเสริมวิธีการพัฒนาทางจริยธรรม หรือจัดกิจกรรมเพิ่มในรายวิชาต่างๆ เพื่อเป็นการปลูกฝังจริยธรรมให้กับเยาวชน เยาวชนของไทยจะได้ เป็นคนที่มีคุณภาพและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

5) การปลูกฝังจริยธรรมให้กับเยาวชน จะทำให้เยาวชนเป็นบุคคลที่มีลักษณะเป็นที่พึงประสงค์ของสังคม

5.8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการปลูกฝังจริยธรรมด้านอื่นๆ เช่น ความซื่อสัตย์ ความเมตตา กรุณา ความสามัคคี ฯลฯ เพื่อหาข้อยืนยันว่า การใช้ตัวแบบสามารถใช้พัฒนาจริยธรรมอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ควรคำนึงถึงตัวแปรอื่นๆ ด้วย เช่น ระดับสติปัญญา การอบรมเลี้ยงดู ฐานะทางเศรษฐกิจ ฯลฯ เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของตัวแปรต่อการพัฒนา ทักษะคิดและพฤติกรรมทางจริยธรรม